

УДК 658.5

Тимошенко Н. - ст.гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФОРМУВАННЯ РОБОЧИХ ГРУП

Науковий керівник: к.е.н., доцент Хрупович С.Є.

Головне завдання регіональної робочої групи – забезпечити розроблення стратегії на основі узагальнення та взаємоузгодження громадських, приватних, державних, регіональних та місцевих інтересів і виробити спільне бачення та план соціально-економічного розвитку регіону.

Основні критерії для відбору членів регіональної робочої групи: активна участь у соціально-економічному, громадському та культурному житті області, району чи міста/села; обізнаність із ситуацією в області та світі, наявність інтелектуальних, творчих, інституційних, фінансових можливостей, часу та бажання брати активну участь у розробленні та/або реалізації стратегії; можливість реально впливати на ситуацію в регіоні, зацікавленість у вкладанні фінансових, матеріальних та нематеріальних ресурсів з метою реалізації заходів і проектів розвитку регіону.

Регіональна робоча група виконує функції координатора процесів розроблення, впровадження та моніторингу стратегії. Саме це й визначає персональний склад регіональної робочої групи. Наявний досвід розроблення стратегічних планів розвитку громад і регіонів в Україні свідчить, що традиційно для формування складу регіональної робочої групи застосовують два підходи – адміністративний та експертний.

- Адміністративний підхід передбачає формування регіональної робочої групи з-поміж працівників підрозділів органів влади та самоврядування, діяльність яких пов'язана з питаннями планування й розвитку території (його переваги: доступність інформації та статистичних даних, обізнаність зі станом соціально-економічного розвитку території, відповідальність за результати розроблення; вади: низька ефективність планування загалом, брак спеціальних знань щодо методології стратегічного планування, перевантаженість працівників поточною діяльністю тощо).

- Експертний підхід передбачає залучення експертів, як правило, вітчизняних та/або зарубіжних практиків та науковців, що мають специфічні знання й досвід роботи в різноманітних сферах життєдіяльності громади та вміють розробляти стратегії територіального розвитку. Перевагами при цьому є професіоналізм розробників, що забезпечує високий рівень аналітичної роботи з обґрунтування результатів, а недоліками – брак відповідальності за реальність та практичність запропонованих рішень, недостатня обізнаність зі специфікою розвитку конкретної території тощо.

На мою думку, найбільш ефективним є поєднання обох підходів, тобто формування регіональної робочої групи з представників органів влади та самоврядування, депутатів місцевих рад, представників міст і районів області, працівників наукових установ, а також керівників місцевих підприємств та бізнесових структур, політичних партій, громадських організацій, органів самоорганізації населення, ЗМІ тощо. Залучення до розроблення, а в подальшому й реалізації стратегічного плану зацікавлених сторін (керівників міст і районів області, представників бізнесу та громадськості) не тільки означає максимальне врахування їхніх інтересів, знань та багатого досвіду при розробленні стратегії, але й збільшує можливість координації та залучення для реалізації завдань стратегії додаткових ресурсів, що перебувають у їхньому розпорядженні.